

Handelingen 1:11

'Welke ook zeiden:

"Gij Galilese mannen, wat staat gij en ziet op naar de hemel?

Deze Jezus Die van u opgenomen is in de hemel,

zal also komen gelijkerwijs gij Hem naar de hemel hebt zien

heenvaren."

1 Jezus werd opgenomen 2 Jezus zal wederkomen

Gemeente,

Engelen en heilsfeiten. Die combinatie komt voor. Bij Jezus' geboorte zijn er engelen in de velden van Efratha. Bij Jezus' opstanding zijn er engelen in het graf. En bij Jezus hemelvaart zijn er engelen op de Olijfberg. Toch is er verschil. In de velden van Efratha verkondigen de engelen de geboorte van Jezus. Op Maria en Jozef na heeft niemand het gezien, engelen verkondigen het. In het open graf verkondigen de engelen dat Jezus is opgestaan. Niemand heeft het gezien, engelen verkondigen het. De hemelvaart hoeven de engelen niet te verkondigen, want de discipelen hebben het zien gebeuren. Met hun eigen ogen. "En als Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen werd, daar zij het zagen". Dat hoefde hen niet verteld of verkondigd te worden, ze hadden het zelf gezien. Wat komen de engelen dan doen? Zij komen het hemelvaartsgebeuren toelichten, uitleggen. En de gedachten van de discipelen corrigeren. Want ze hebben er een verkeerd zicht op en trekken verkeerde conclusies.

Ze blijven maar naar boven staren. Aan de grond genageld. En dat heeft twee redenen. Allereerst natuurlijk omdat wat ze zien tegen alle natuurwetten ingaat. Dat wisten ze toen ook al wel dat de zwaartekracht mensen wel laat vallen maar niet opstijgen. In die zin geen wonder dat ze sprakeloos van verbazing ernaar blijven kijken. De Heere heft tijdelijk Zijn eigen natuurwet op. Zoals een vader in huis een keer kan afwijken van een regel in het gezin, zo kan God tijdelijk afwijken van een regel in de natuur.

Maar er is meer waarom ze zo staan te staren. Ze kunnen niet anders reageren en aanvoelen dan: Jezus is weg. Ze begrijpen nog zo weinig van de komst van de Heilige Geest en Pinksteren, dat ze alleen maar denken: Jezus is weg, Hij verlaat ons. Nooit meer zal Hij tot ons spreken, nooit meer zal Hij bij ons zijn, iets van Zich laten horen, merken. Ons laatste contact is geweest. Moet je eens indenken, jongens en meisjes: nooit meer, stel: je zou je moeder nooit meer kunnen spreken. Sommige kinderen maken dat mee. Moeder gaat weg of

overlijdt. Nooit meer iets van haar horen, merken, nooit meer een knuffel, een arm....

Nu is het de vraag wat ons dat doen zou. Als Jezus nooit meer van Zich zou laten merken. Je zou nooit meer iets van Hem merken. Geen nabijheid, geen woord, geen liefde, geen ontmoeting. Stel je voor: de laatste ontmoeting met Hem is geweest: het gaat over, het is uit. De Psalmisten kunnen het niet uithouden in die gedachte: Waarom verlaat Gij mij? Hoe lang nog....? Waarom antwoordt Gij niet? Zwijg niet, houd U niet doof? Verstaan we dat? Of zouden we er niet veel aan missen: omdat we Hem nog nooit ontmoet hebben en niet weten wat het is: Jezus ontmoeten. Nooit echt contact gehad. Je zou je smartphone verschrikkelijk missen, je zou je spelcomputer enorm missen, maar Jezus.....

Waar geloof leeft van ontmoetingen met Jezus. Maar de discipelen denken op dit moment: het is over. Het is voorbij. Nooit meer. En zo staan ze te kijken: aan de grond genageld, verslagen, zonder kracht. Zoals ook ons kan gebeuren als ons iets ergs overkomt. Er komt geen werk uit je handen. Waarom zou je nog? Zo staren ze Jezus na en blijven Hem nastaren. Bewegingloos en futloos en lusteloos. Waarom zouden ze nog iets doen, hun Meester is weg. En wie kent dat gevoel bij tijden niet? Waarom zou ik me nog uitsloven en me inzetten. Je ziet er toch niks van, en niemand zegt eens een woord van waardering, laat de hele boel maar lopen..... Misschien is er iets gebeurd waar je op staart en blijft staren. Iets wat je zo diep gedesillusioneerd heeft, zo teleurgesteld en geknakt. Je blijft erop staren.

1 Jezus wed opgenomen

Daarom komen de engelen naar de discipelen toe om hen te corrigeren, toe te lichten, toe te spreken. Deze Jezus Die van u opgenomen is in de hemel, zal alsoo wederkomen. Daarmee stellen de engelen allereerst dat wat de discipelen gezien hebben in het juiste licht. Jezus is weggegaan, de lucht in ingegaan, opgestegen. Ze hebben het zelf gezien. Maar daar zit iets achter. Iemand achter. Jezus is van u opgenomen zeggen de engelen. Zo moet je dat zien. Hij is opgenomen. Daar kun je achter denken: door wie dan? Denk maar aan soortgelijke zinnen: hij is geslagen, hij is omvergelopen, hij is weggebracht. Dan kun je steeds vragen: door wie dan? Zo ook hier: Jezus is opgenomen. Door Wie dan? Ja, door de HEERE. Door de Vader. En dan mag je dat woord opgenomen ook nog lezen als: aangenomen, in gunst opgenomen, thuisgebracht, bij Zich gehaald. Dan proef je daar liefde, goedkeuring in van de Vader voor de Zoon.

Eens is Jezus door de Vader gezonden. Uit de hemel naar de aarde. Met een enorme opdracht. Gods toorn te dragen, Gods wet te

vervullen, de duivel te verslaan door schuld te dragen en gehoorzaam te zijn tot de dood aan het kruis. Uitgezonden. En nu wordt Hij opgenomen. Teruggehaald. Want de missie is voltooid, de taak is volbracht. Hij mag terugkomen. Hij wordt opgenomen. Weer aan Gods hart. En aan Zijn rechterhand. Hij ontvangt alle macht in hemel en op aarde. Alle macht over de engelen en over de heilige Geest. En de volmacht van de Vader om alle beloften te vervullen. Beloften voor het volk Israel van levendmaking. Beloften voor alle volken van evangelieverkondiging. Beloften voor kinderen van het verbond van vergeving en nieuw leven. Beloften voor Zijn Kerk van zaligheid. En Hij heeft alle engelen en de Heilige Geest tot Zijn beschikking om dat waar te maken.

En daarom, niet aan de grond genageld, niet werkeloos, moedeloos teneergeslagen, niet futloos opgeven. Maar arbeiden. Je roeping vervullen. De discipelen hadden een drievoudige roeping gekregen. Teruggaan naar Jeruzalem. Naar het hol van de leeuw, daar was Jezus gekruisigd. Verwachten de komst van de Heilige Geest. Verwachten van heil en zegen. Verwachten dat de beloften zouden vervuld worden. En Zijn getuigen zijn. De apostelen in de wereld, anderen in de gemeente, of in het gezin, of in de klas, de familie, de werkvloer.

Volijverig omdat Jezus ten hemel is opgenomen. De Vader Hem alle macht heeft gegeven. Op je post blijven, heil verwachten en trouw getuigen. Biddend dat de Heere Jezus het gebruiken zal. Biddend dat de Heere Jezus er Zijn beloften door vervuld. Nee, niet moedeloos neerzitten, niet futloos de boel op zijn beloop laten. Maar trouw in Gods weg, trouw aan je roeping. Al gebeuren er dingen die je moedeloos zouden kunnen maken en een enorme aanslag plegen op je volharding. Jezus is opgenomen. Hij zal het waarmaken. En dan gaan de discipelen. Naar Jeruzalem. En ze bidden om de komst van de Heilige Geest. Daar mag je om bidden: Heere, geef mij die moed, die kracht dat ik mijn roeping zie, en ter hand neem. Biddend en werkend, volhardend en met goede moed.

En.....je merkt het dan. Jezus is niet weg. Ja, Zijn lichaam is in de hemel, maar het contact is niet voorbij. Nog steeds laat Hij Zich ontmoeten. Dat kan zijn in het gebed, onder het Woord, aan Zijn tafel. Zo echt Dat Hij zo spreekt tot je hart, zo je hart vervult. Je zo ontmoet met Zijn liefde dat Ik voor u. Zo omhelst in genade. Het kan niet echter. Het is alsof Hij naast je staat, zo echt, alsof Hij voor je staat zo reeel. Hij is gebleven. Met Zijn majesteit, genade en Geest.

Zalig als je zo leven mag. Zalig als je zo in Zijn weg mag gaan. Onder de hoede van Hem Die is opgenomen in de hemel.

3 Hij zal wederkomen

En dan zegt de engel zijn eigenlijke boodschap: deze Jezus, die van u is opgenomen in de hemel, (tussenzin) zal also wederkomen. Zal op dezelfde wijze wederkomen. Hij zal wederkomen. Hij blijft niet weg. Dat is de troost die je ook kunt zeggen tegen je broertje of zusje op de kinderopas. Misschien net weggebracht voor de dienst. Maar toen liep je moeder weg en huilen, huilen dat ze ging doen. Misschien zei jij toen wel: maar jo, mama komt zo weer terug. Ze gaat niet voorgoed weg, ze blijft niet weg, ze komt zo weer terug.

Dat zeggen de engelen tegen de discipelen. En dan ook nog: also. Dus op dezelfde manier als dat Hij is opgenomen. En dat was: op een wolk en lichamelijk zichtbaar. En dat geeft iets aan. Want Jezus Zelf heeft dit gezegd in het verhoor voor Kajafas. De Zoon des mensen zal wederkomen op de wolken met grote heerlijkheid en kracht. Die wolken zijn ahw een soort troon. Die stralen macht en heerlijkheid uit. En in Openbaringen 14 staat dat er Eén komt op de wolken de Zoon des mensen gelijk, met een sikkel in Zijn hand, Die de aarde maaien zal. Dus die wolken en dat zichtbare geeft aan: Hij komt als Rechter om te oordelen. Om Zijn macht te laten gelden. Om te oordelen de levenden en de doden. Hij komt! Hij, Jezus.

Stel je voor dat niet Hij zou komen maar een ander. Dat de sterkste machthebber van de aarde het oordeel zou uitspreken: Kim Jung Un. Of dat er nooit een oordeel komen zou, altijd zou de geschiedenis maar zou door blijven gaan. Of dat de duivel het laatste woord zou hebben. Maar nee, Jezus! Hij zal Gods rijk doen overwinnen en volmaakt doen aanbreken. De gelovigen en uitverkorenen een plaats geven op de nieuwe hemel en nieuwe aarde. De ongelovigen en onverzoenden de toegang ontzeggen en werpen in de poel van vuur en sulfer. En alle zonde uitbannen en alle onrecht en alle onheiligheid. De heerlijkheid van God zal de aarde vervullen en de schepping zal hersteld zijn zonder lijden, rouw, verdriet ziekte en dood. Eens en voorgoed. Het laatste oordeel. Onherroepelijk. Beslissend. Ontzagwekkend.

Ja, lees dan goed: deze Jezus. En ken uw catechismus. Wat troost u de wederkomst van Christus. Dat even, precies Dezelfde, Die Zich tevoren voor mij onder de vloek gesteld heeft wederkomt. Jezus, Die aan het kruis hing, Die de vloek droeg. Deze Jezus. Hij ziet er dan anders uit, maar het is Dezelfde. Net als een vader die generaal is. En die thuis weggaat en zijn kind een kus geeft. Dag jongen, papa gaat. En een week later thuiskomt. Maar dan zijn generaalsuniform nog aanheeft. Hij doet open en even schrikt zijn kind. Maar dan ziet het het: het is dezelfde papa. Alleen met andere kleren aan. Deze Jezus, Die is gekruisigd in nederigheid, zal wederkomen in majesteit. Deze Jezus: kent u Hem? In Zijn kruisdood, in Zijn sterven, in Zijn liefde, Zijn genade, verzoening van

schuld. Kent u Hem? Of nog dieper: kent Hij u, jou. Heeft Hij u/jou tot Zich getrokken met smeking en geweent. Heeft Hij u/jou tot Zich doen komen smekend om genade en eeuwige redding? Kent Hij u?

Deze Jezus zal wederkomen. Hij Die u nu tot Zich trok, zal u dan niet wegwerpen. Zeker niet. Zou Hij eerst tot Zich trekken en dan weggooien? Deze Jezus. Hij kent u straks nog. Wis en zeker. Als Hij komt om u te halen. In uw sterven. Als Hij komt op de wolken. En dan ook heel het Koninkrijk doet doorbreken.

Maar als Hij u niet kent..... U liet zich niet trekken. U bleef onverzoend en onbekeerd. U bleef met een boog om Golgotha heenleven. Je bleef eigen heer en meester. Geen hartelijke bekering, maar koesteren van eigen hart en leven. Hem veracht, Hem buiten je leven gehouden. Deze Jezus. Die zal zeggen: Ik ken u niet..... vreselijk: deze Jezus. Dezelfde die je hier hebt afgewezen en veracht. Hij zal wraak nemen. Hij zal straffen. Hij zal voor eeuwig buiten werpen.

Deze Jezus zal alzo wederkomen. Hi is opgenomen en hij zal wederkomen. Dus in wat voor tijd leven we? Daar kun je heel wat antwoorden op geven. We leven in een tijd wereldwijd gezien van toenemende spanningen tussen volken, van vele natuurrampen. We leven landelijk, west Europees gezien in een tijd van afnemend kerkelijk besef, toenemende kerkverlating. Afscheid van een God Die boven en voor ons bepaalt wat goed is en hoe het is. En dat sijpelt de kerk binnen, de gemeente binnen, gezinnen binnen, harten binnen. We leven in een tijd dat..... Maar we leven in elk geval in de tijd dat Jezus is opgenomen in de hemel en zal wederkomen. Dat Jezus alle macht heeft gekregen en zal tonen dat Hij die gekregen heeft. Formeel heeft Hij die al, maar in de praktijk laat Hij het nog niet zien. Nog niet. Want Hij zal komen. In die tijd leven we.

En wat wil dat zeggen? Als de discipelen hun roeping verrichten, en naar hun roeping teruggeroepen worden: naar Jeruzalem, op je post blijven, verwachten van Gods beloften, bidden, en getuige zijn waar God je roept. Calvijn noemt drie dingen. Dat betekent dan ten eerste:

Dat de onmatige begeerte van het vlees gestild word. Want het hoeft niet alleen zo nodig. Je kunt en mag begeren, verlangen naar iets moois, iets bereiken in je leven, iets meemaken. Op gebied van werk, relaties, levensgeluk. Graag dat huis willen, graag die positie, graag die staat van leven. Maar: niet per sé. Want dit leven is het één en het al niet. Als Jezus wederkomt dan houdt dat allemaal op en dan komt het ware leven pas. Jezelf leren verloochenen.

En ten tweede dat je volhard in de strijd. De geestelijke strijd. Tegen de duivel je eigen hart, je zonden, de aanvechting. Jezus is opgenomen en zal komen. Het komt goed. De overwinning is zeker. En volhouden in de

strijd om in je kerk, gemeente, gezin op je post te blijven. Want al de beloften Gods worden vervuld. Het is niet vergeefs. De overwinning komt en dan houd je de strijd vol

En ten derde: de troost in het lijden onder het kruis. Als je veel mee moet maken. Zwaar lijden. Door beproeving of door vervolging. Je moet veel missen. Maar je krijgt zoveel meer terug. Zie op wat wacht. Als je ziet op wat wacht dan kun je het er voor over hebben. Het lijden van deze tegenwoordige wereld is niet te waarden tegenover de heerlijkheid, het gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid. Zo volhouden, getroost en wel.

Jezus is opgenomen. Lichamelijk en zichtbaar. Dat betekent ook: Hij is anders in de hemel opgenomen dan dat Hij gezonden was. Voor Zijn komst naar de wereld was Jezus in de hemel God, alleen God, geen mens, geen lichaam. Maar nu Hij terugkeert in de hemel is Hij ook mens. Hij keert lichamelijk terug naar de hemel. Dat geeft aan: Hij laat Zich opnemen als Bruidegom van Zijn Kerk. Hij zegt ahw. Vader Ik kom alleen binnen als Mijn bruid ook mag komen straks. Ik heb al iets van Mijn bruid bij Mij. Een lichaam. Zoals een man die voor Zijn werk naar China moet en een foto van zijn vrouw op zijn scherm heeft. Hij kan haar niet vergeten, elke keer ziet hij haar. Jezus kan Zijn bruid niet vergeten. Het lichaam herinnert er Hem telkens aan. Hij denkt dagelijks aan Zijn Kerk en bidt: Vader Ik wil dat waar Ik ben ook zij zijn zullen die Gij Mij gegeven hebt. Vader, Ik wil komen, wederkomen om Mijn bruid te halen.

En Zijn bruid, verwacht zij Hem? Dat herken je wel van school. Als de juffrouw uit het lokaal moet en naar de directeur gaat. En ze zegt: nou, ik heb werk opgegeven, je kunt voorlopig wel vooruit, ga aan de gang, ik kom straks terug. Moeilijk he om dan aan het werk te blijven. Want ze blijft weg en ziet het toch niet. En anderen leggen hun pen ook al neer en gaan zitten kletsen. En jij..... ja in het begin misschien nog wel, maar als het lang duurt..... heel lang. Jezus heeft gezegd: Ik ga heen, maar Ik kom weder, u weet uw roeping: lijd verdrukkingen, bid en werk, getuig en wees trouw. Zijn we daarin bezig? Verwachten we Hem? Leeft de bruid bij de gedachte dat Hij elke dag zou kunnen komen? Hoe zal Hij haar vinden? Is de bruid trouw in haar roeping of verzaakt ze haar plicht? Is de bruid oprecht in haar gebeden en schuldbelijdenis? Of liggen er dagenlang onbeleden zonden? Als de bruidegom zal wederkomen is de roeping van de bruid om Hem te verwachten. Elke dag weer, elke dag weer, totdat Hij komt.

Amen